

kan dermed ikke betegnes som udviklingsmidler.

Regeringen har så besluttet at nedsætte et regionalpolitisk koordinationsudvalg med erhvervsministeren som formand. Det er tilsyneladende et positivt tiltag, og det må vi så håbe at der er realiteter bag ved. Hidtil har der været for mange eksempler, der har trukket den anden vej, og der har været for megen god tale og for lidt konkret handling.

Der er altid for mange dispositioner og tiltag, som har haft den konsekvens, at de svage områder er blevet yderligere svækket og de stærke yderligere styrket. Diskussionen for en uge siden om udflytning af de statslige arbejdspladser var et godt eksempel på denne udvikling.

Problematikken er den samme i dag. Der er behov for en helhedspolitik, hvor alle ministerier taler sammen, så man ikke med den ene hånd nedlægger eller afviser tiltag, mens man med den anden har nogle positive tiltag. Det er meget frustrerende i yderområder på den ene side at mærke velvilje og interesse fra regeringens side, mens man samtidig fra andre ministeriers side træffer beslutninger, som ikke harmonerer med den påståede overordnede politik.

Hvis regeringen skal fremstå troværdig på det regionalpolitiske område, skal der være en større sammenhæng mellem mål og midler. F.eks. forstår jeg ikke, at de korte videregående uddannelser skulle tages fra de svage områder og flyttes til de stærke områder. Det var da en selvstændig ministerbeslutning, som ikke behøvede at være truffet. Og hvorfor skulle levnedsmiddelkontrollen centraliseres? Det var der ikke sagligt belæg for. Man placerede også Måltidets Hus i København. Det kunne man lige så godt have placeret i Vestjylland, på Lolland eller på Bornholm; det kunne have ligget lige godt et af steder.

Det er jo klart, at hvis man ikke vil placere nye statslige tiltag og initiativer i yderområderne eller være med til at flytte eksisterende arbejdspladser ud fra vækstcentrene omkring de store byer og så tillige med centraliserer og dermed fjerner de eksisterende arbejdspladser, så forstærker man en i forvejen dårlig udvikling for de områder.

På trods af redegørelser som den i dag er yderområderne stadig væk i en meget vanskelig situation i Danmark. Man kan måske enkelte steder fremvise procentvis vækst, men der er altså en væsentlig forskel på, om man tager procenten af en indtægt på 230.000 kr., eller man ta-

ger procenten af en på 90.000 kr.; det giver væsentligt forskellige resultater. Denne udvikling har været særlig karakteristisk for den gruppe af kommuner, som har en perifer beliggenhed i forhold til vækstcentrene.

I Venstre forestiller vi os, at der på det uddannelsesmæssige område kan gøres flere regionalpolitiske overvejelser, end tilfældet er i dag. Et godt eksempel er Sverige, som har brugt uddannelse som regionalpolitisk udviklingsmiddel med meget stor succes nogle steder.

Jeg håber, at debatten i dag resulterer i, at vi i fællesskab kan nå nogle resultater, men vi må desværre sige, at der har været en række forudgående beslutninger, der har trukket den anden vej. Centralisering har haft for gode vilkår i den-
ne regerings levetid.

Når jeg meget håber, at vi kan nå fælles resultater og fortsætte lidt af den takt, der blev startet ved den drøftelse, vi havde om udflytning af statslige arbejdspladser, så er det, fordi mange af de tidligere drøftelser, jeg har overværet eller hørt her i Folketinget, ofte er endt meget ufrugtbart med nogle påstande om, hvad 10-15 år gamle regeringer har gjort eller ikke har gjort.

Derfor håber jeg, at bestræbelserne nu går på, at vi fremover vil forsøge at gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har i virkeligheden to spørgsmål til hr. Harald Kjøller.

Det ene er: Hvordan stiller Venstre sig til at udvide adgangen for kommuner – større kommuner måske, og amter – til at indgå engagement om fælles aktieselskaber med private virksomheder inden for de eksisterende regler, hvorefter det er de private virksomheder, der skal have aktiemajoriteten, men kommunerne kan gå ind og indskyde kapital, op til 10 mio. kr., med henblik på at igangsætte beskæftigelse og udvikling? Hvordan stiller Venstre sig til at hæve den grænse på de 10 mio. kr.?

Det andet, jeg godt vil spørge om, tager udgangspunkt i hr. Harald Kjølbers udtalelse om, at nu skal der tages anderledes konkrete initiativer, og nu skal der være konkret handling, og nu skal man ikke henvise til 10 år gamle regeringer. Det sidste forstår jeg godt at hr. Kjøller vil have sig frabedt, for når vi henviser til dem, kan der jo aldrig fremkomme nogen eksempler på, at den daværende borgerlige regering tog nogen initiativer i regionalpolitisk retning. Men jeg vil godt spørge: Hvilke initiativer har Venstre taget